

Man gik altsaa til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4074; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 3387).

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Hauge): Jeg maa med Beklagelse konstatere, at det ikke er lykkedes at opnaa Enighed i det Udvalg, hvortil Lovforslaget om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser [m.v.] har været henvist. Uenigheden har navnlig været til Stede overfor Lovforslagets § 4, som kun de to Regeringspartier har kunnet tiltræde. Lovforslagets § 4 indeholder Regler for Ekspropriation af Jord til Oprettelse af Husmandsbrug. I 1ste Stykke hedder det, at „i det Omfang, i hvilket Efterspørgselen efter Jord til Oprettelse af mindre Landbrug ikke kan fyldestgøres i Henhold til Bestemmelserne i §§ 2—3, kan Jord fra Staten eksproprieres fra større Landejendomme paa følgende Betingelser:“, og saa staar der i Paragraffens to andre Stykker, hvilke disse Betingelser er. Bestemmelsen i denne Paragraf har kun Medlemmerne af to af Udvalgets Partier kunnet tiltræde, medens de to andre Partier absolut har nægtet deres Medvirken til, at denne Paragraf fik Lovkraft. Det er saa meget mere beklageligt, at der er en saadan Uenighed til Stede, som vi fra vor Side maa betragte denne Paragraf som en af de mest betydningsfulde i hele Lovforslaget, ja, saa betydningsfuld, at hvis den ikke bliver vedtaget, vil vi anse Loven for i væsentlig Grad at være forfejlet. Jeg skal ikke gøre Rede for Mindretallets Ændringsforslag. Det konservative Folkeparti har stillet et helt selvstændigt Forslag i Stedet for at stille Ændringsforslag til de enkelte Paragraffer, hvorimod Venstre har stillet Ændringsforslag til nogle af Paragrafferne og har bl. a. stillet Ændringsforslag om, at § 4 udgaar. Om andre Ændringer er der opnaaet Enighed mellem de to Regeringspartier og Venstre, og det Udvalgsflertal, som er dannet af disse tre Partier, stiller Ændringsfor-

gene Nr. 1, 2, 8, 9 og 10 til §§ 1, 2, 11 og 12.

Jeg skal nu gøre Rede for Indholdet af disse Ændringsforslag. Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 gaar ud paa at stryge Grænsbestemmelsen i § 1 om de 2000 Indbyggere. Da Lovforslaget var til første Behandling her i dette høje Ting, tillod jeg mig at henstille til Partierne at enes om ikke at udelukke Beboerne i de mindre Byer fra at komme i Betragtning, hvor Talen var om Adgang til Erhvervelse af Byggegrunde og Havelodder. Jeg kan med Glæde konstatere, at hele Udvalget let enedes om at tage min Henstilling til Følge; selv om det konservative Folkeparti ikke har stillet Ændringsforslag sammen med os, er dette Partis Medlemmer dog enige med de andre Medlemmer om, at denne Begrænsning ikke bør opretholdes. Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er nærmest af redaktionel Beskaffenhed, idet det udtrykkelig fastslaar, at de i § 2 nævnte Medlemmer, som tilsiges til Møde, skal give Møde, for at der overhovedet kan foretages det, der er Tale om at foretage. Ændringsforslag Nr. 8 til § 11 gaar ud paa en Nedsættelse af Aldersgrænsen fra 55 til 50 Aar. Der kan vel nok mod dette Ændringsforslag indvendes, at der ingen særlig Grund er til at nedsætte Aldersgrænsen for de Borgere, som kan komme i Betragtning ved Tildeling af Jord, men ved Forhandlingerne i Udvalget er man enedes herom, og jeg antager heller ikke, at denne Nedsættelse vil volde særlig Vanskelighed, saaledes at nogen med Rette skulde komme til at føle sig tilsidesat, efter at Begæring om at komme i Betragtning har været fremsat. Ændringsforslag Nr. 9 til § 11 bestemmer, at Ansøgere om Jord i Stedet for at møde med en Attest, underskrevet af to med den paagældendes Forhold nøje bekendte, troværdige Personer, skal indhente Kommunalbestyrelsens Erklæring. Vi har i Udvalget været enige om, at det var meget rimeligere at lade Kommunalbestyrelsen udstede en saadan Erklæring, idet Kommunalbestyrelsen staar i et officielt Forhold til vedkommende Ansøger, medens en Ansøger ofte vil kunne gaa forgæves til private Personer for at bede om deres Attest. Attesten har formentlig heller ikke den fornødne Gyldighed rent moralsk set, naar den udstedes paa denne Maade; vi er i alt Fald i Udvalget enedes om at lade Kommunalbestyrelsen træde i Stedet for de to Mænd. Ændringsforslag Nr. 10 til § 12 er stillet